

во нѣкакъ освѣтляваны изотгорѣ чрѣзъ едно окно малко, задрѣчено съ двойны желѣзны прѣчки, отъ едни желѣзны врата съ прозорче, отъ единъ простъ одѣръ и едиѣ трапезѣ. При мъждивото блѣщуваніе на едиѣ лошѣ свѣщъ задрѣныйтъ видѣ стѣнытъ пѣлы съ надписы, съ собствены имена и изображенія които прѣдставяхъ исторіиѣ на запыранытъ прѣди него въ тѣзи тѣмницѣ поляцы, които бѣхъ записали страховетѣ си и тегилата си.

Обходи извѣтрѣ тѣмницѣѣ си, като тигръ сега що уловенъ; а послѣ като изуменъ падѣ на колѣны, и тѣй си останѣ за дълго врѣме съ душѣ възведенѣ къмъ Бога; подиръ това пакъ станѣ и трѣгна да ходи бържѣ-бържѣ около стѣнытъ, които, като лудѣ, цалуваше, сякашъ че му бѣхъ отдавиѣ познаты и възделѣны пріятели. — Вы, думаше имъ, вы мя избавите, и мя запазвате да не обезчестіѣ името бащино си, да не станѣ прѣдатель на милото си отечество, заради едиѣ женѣ въ койкто ся влюбихъ; защото ако и да быхъ поискалъ вы никога нѣма да ми допусните да ѣкъ видѣ еще веднѣжъ.

Тѣмничникѣтъ, т. е. тѣмничныйтъ